

Miljø- og Fødevarerministeriet
Slotsholmen 12
1216 København K

Fremsendes pr. e-mail:
mfvm@mfvm.dk

Landbrugsstyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

Att.: Vicedirektør Jacob Nielsen

Fremsendes pr. e-mail:
mail@lbst.dk
jacnie@lbst.dk

Juridisk Afdeling
Vestergade 8-16
8600 Silkeborg
Telefon 89 89 24 46 (Direkte)
Telefon 89 89 89 89 (Omstilling)
mug@jyskebank.dk
jyskebank.dk
Sagsnr.: 76800/MUG

06.03.2018

L 129 – forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteleven (pant i betalingsret-tigheder)

Jyske Bank har modtaget Landbrugsstyrelsens svar af 21. februar 2018.

Svaret giver anledning til følgende bemærkninger fra bankens side.

Rækkevidden af Vestre Landsrets kendelse af 7. juli 2017

Landbrugsstyrelsen henviser i sit svar til lovforslag L 129, afsnit 3.1. Det citerede afsnit er udarbejdet af Miljø- og Fødevarerministeriet, som Landbrugsstyrelsen hører under. Landbrugsstyrelsens og Miljø- og Fødevarerministeriets egen udlægning af kendelsen kan følgelig ikke anses som en autoritativ kilde.

Fortolkningen af afgørelsen og rækkevidden heraf er et juridisk spørgsmål, som henhører under domstolene, og som det alene tilkommer domstolene at afgøre.

I forhold til vores tidligere bemærkninger skal vi særligt i den forbindelse på ny fremhæve, at afgørelsen fra Vestre Landsret vedrørte en tinglysnings sag mellem en rettighedshaver og Tinglysningsretten. Spørgsmålet om ekstinktion af rettigheder mellem flere rettighedshavere eller mellem en rettighedshaver og en retsforfølgende kreditor (herunder et konkursbo) var i sagens natur ikke oppe at vende. Resultatet af en tinglysningsafgørelse afspejler ikke nødvendigvis den materielle retstilling i en sag om ekstinktion af rettigheder.

Landbrugsstyrelsens og Miljø- og Fødevareministeriets udlægning af kendelsen kan i øvrigt undre al den stund, at Landbrugsstyrelsen og Miljø- og Fødevareministeriet gennem en lang årrække gennem vejledninger mv. har anvist, at sikringsakten ved pant i betalingsrettigheder er denunciation/notering i Landbrugsstyrelsens register, ligesom der af styrelsen er blevet opkrævet et gebyr overfor de enkelte panthavere for en sådan notering i registeret.

Landbrugsstyrelsens og Miljø- og Fødevareministeriets udlægning af kendelsen er således i direkte modstrid med den sikringsakt, som Landbrugsstyrelsen og Miljø- og Fødevareministeriet selv har anvist.

Spørgsmål om forskellige typer af sikringsakter

Landbrugsstyrelsen har i sit svar blandt andet anført følgende:

”Samtidig er det Landbrugsstyrelsens opfattelse, at indehaveren af pant i et konkret aktiv ikke kan vælge mellem flere forskellige typer af sikringsakter for at opnå beskyttelse af sine rettigheder..”

Vi er ikke enige heri.

Der findes en række eksempler i såvel lovgivningen som i retspraksis, hvorefter der kan anvendes alternative / forskellige sikringsakter i forbindelse med etablering af pant i et (konkret) aktiv. Der kan fx nævnes følgende:

Sikkerhed i løsøre i almindelighed

- Rådighedsberøvelse ved håndpant.
- Tinglysning i tingbogen, hvis aktivet er omfattet af TL §§ 37 og § 38.
- Tinglysning i andelsboligbogen, hvis aktivet er omfattet af TL §42 j stk. 8
- Tinglysning i personbogen efter TL §47 baseret på pant i de konkrete aktiver
- Tinglysning i personbogen baseret på et TL § 47b, stk. 2-pant (hvis betingelserne er opfyldt)
- Tinglysning i personbogen efter TL §47 c baseret på virksomhedspant

Tinglysningslovens § 47e, stk. 3 er en bestemmelse, som netop tager højde for, at der kan være panter i samme aktiv sikret ved forskellige sikringsakter:

”Tinglysningstidspunktet er afgørende for fastlæggelse af prioritetsstillingen imellem en panteret efter § 47 b, stk. 2, og virksomhedspant, jf. § 47 c, uanset hvornår det enkelte aktiv må anses for at være blevet omfattet af panterrettighederne.”

Sikkerhed i fordringer

- Denunciation ved transport.
- Tinglysning i personbogen ved virksomhedspant.
- Tinglysning i personbogen ved fordringspant.

Der kan endvidere henvises til punkt 3.2.2.2. i forarbejderne til reglerne om virksomhedspant (forslag til lov om ændring af tinglysningsloven, konkursloven og andre love, fremsat den 27. april 2005 af justitsministeren). Her behandles snitfladen mellem pant i simple fordringer efter reglerne om virksomhedspant og sikkerhed i fordringer efter reglerne i gældsloven, jf. følgende citat:

”– Forholdet til gældslovens regler

Udvalget bemærker, at den lovforberedende kommission, der udarbejdede et udkast til gældslov, fandt, at det ville være »upraktisk«, hvis det efter gældslovens ikrafttræden fortsat ville være muligt at underpantsette fordringer ved tinglysning.

På den baggrund har udvalget overvejet, om indførelse af virksomhedspant, der omfatter fordringer, og fordringspant i praksis vil være til hinder for håndpantsetning af fordringer efter reglerne i gældsloven. Det er udvalgets opfattelse, at indførelse af virksomhedspant og fordringspant ikke bør forringe mulighederne for at anvende gældslovens regler ved pantsætning af simple fordringer. Det skyldes, at disse regler giver mulighed for etablere fakturabelåningsarrangementer med en meget høj belåningsværdi. Dertil kommer, at gældslovens regler er meget velfungerende i praksis.

Udvalget har på den baggrund overvejet, om muligheden for sideordnet anvendelse af virksomhedspant og gældslovens regler vil give anledning til væsentlige praktiske problemer, og har fundet, at det ikke er tilfældet.

En virksomhed vil efter udvalgets opfattelse kunne anvende begge pantsætningsordninger med respekt af forudgående rettigheder. Tidspunktet for sikringsaktens foretagelse vil efter grundlæggende ejendomsretlige principper være afgørende for prioritetsstillingen mellem et virksomhedspant i fordringer og en pantsætning efter gældslovens regler (min understregning)”.

Citatet fra forarbejderne understreger netop, at der kan være flere forskellige sikringsakter vedrørende etablering af pant i det samme aktiv. Tinglysning i personbogen eller denunciation efter gældslovens regler er således mulige alternative sikringsakter, når der er tale om etablering af sikkerhed/pant i fordringer.

Spørgsmålet om erstatningsansvar

Landbrugsstyrelsen anfører i sit svar, at det er Landbrugsstyrelsens opfattelse, at dette må bero på en konkret vurdering, men at Landbrugsstyrelsen på det foreliggende grundlag ikke kan anses for at være erstatningsansvarlig, og at de almindelige erstatningsretlige betingelser efter styrelsens opfattelse ikke er opfyldt.

Styrelsens svar indeholder ikke nogen nærmere begrundelse for styrelsens holdning til spørgsmålet om erstatningsansvar, herunder ansvarsgrundlaget.

Vi skal derfor anmode Landbrugsstyrelsen nærmere redegøre for spørgsmålet om selve ansvarsgrundlaget for styrelsen.

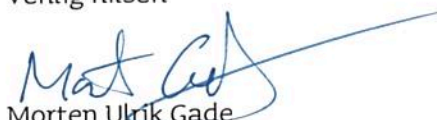
Det er bankens opfattelse, at der foreligger et ansvarsgrundlag i og med, at Landbrugsstyrelsen og Miljø- og Fødevareministeriet, jf. også ovenfor, gennem en lang årrække gennem vejledninger mv. direkte har anvist, at sikringsakten ved pant i betalingsretligheder er denunciation/notering i Landbrugsstyrelsens register.

Banken har som panthaver handlet i tillid hertil, ligesom der af styrelsen er blevet opkrævet et gebyr overfor banken som panthaver for en sådan notering i registeret.

Nærværende skrivelse er sendt til både Miljø- og Fødevareministeriet og Landbrugsstyrelsen.

Kopi heraf er samtidigt sendt til Finans Danmark.

Venlig hilsen

Morten Ulrik Gade
Advokat

Peter Stig Hansen
Direktør, Juridisk